

RSZ-bijdragen tijdens de periode van opschorting kunnen worden beschouwd als boedelschulden van de verkoopopbrengst.

De rechtbank is van oordeel dat dit niet het geval is. De vordering van de RSZ voldoet namelijk niet aan de vereiste van artikel 37 WCO dat luidt: *“In de mate dat de schuldvorderingen ten aanzien van de schuldenaar beantwoorden aan prestaties uitgevoerd tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie door zijn medecontractant...”*.

Artikel 37 WCO verleent enkel de ‘medecontractant’ een preferent statuut. Hieronder wordt onder meer begrepen de leverancier van goederen of diensten of een nieuwe kredietverlener. Hun vertrouwen in de schuldenaar is essentieel voor de continuïteit van de onderneming en het welslagen van de overdracht onder gerechtelijk gezag in continuïteit (vgl. Wetsvoorstel betreffende de continuïteit van de ondernemingen, *Parl.St.* Kamer 2007-08, nr. 52K0160/002, p. 63).

De schulden van de RSZ, zoals fiscale schulden, ontstaan niet uit een contractuele relatie met de debiteur. Deze schulden zijn ontstaan uit een wettelijk verplichting daar waar de debiteur personeel te werk stelde lopende de reorganisatieprocedure. De schulden zijn een gevolg van de continuïteit, maar zijn geen voorwaarde om de continuïteit te verzekeren.

De vordering van de RSZ om haar schuld als een boedel-schuld te horen erkennen bij de verdeling van de prijs, wordt dan afgewezen als ongegrond.

Zie anders, Brussel 14 november 2012 en Luik 22 mei 2012.

I.V.d.M.

Hof van Cassatie 25 januari 2013

Zaak: C.12.0183.N

CONTINUÏTEIT VAN ONDERNEMINGEN

Gerechtelijke reorganisatie – Algemene bepalingen – Verlenging van de opschorting – Bevoegdheid gerechtsmandataris

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES

Réorganisation judiciaire – Dispositions générales – Prorogation du sursis – Compétence du mandataire judiciaire

Krachtens artikel 38, § 1, 1ste lid van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen (hierna: WCO) kan de rechtbank op verzoek van de schuldenaar en op verslag van de gedelegeerd rechter de overeenkomstig artikel 24, § 2, of overeenkomstig dit artikel verleende opschorting verlengen voor de duur die de rechtbank bepaalt. Krachtens het 2de lid van artikel 38, § 1 WCO bedraagt de maximale duur van de ver-

lengde opschorting niet meer dan twaalf maanden vanaf het vonnis dat de opschorting toestaat.

Artikel 38, § 2, 1ste lid WCO, bepaalt dat in buitengewone omstandigheden en wanneer het belang van de schuldeisers dit toelaat, deze termijn echter kan worden verlengd met maximum zes maanden.

Krachtens artikel 60, 1ste lid WCO, wijst het vonnis dat de overdracht beveelt, een gerechtsmandataris aan die wordt gelast met het organiseren en realiseren van de overdracht in naam en voor rekening van de schuldenaar. Het bepaalt het voorwerp van de overdracht of laat die bepaling over aan het oordeel van de gerechtsmandataris.

Artikel 60, 2de lid WCO, bepaalt dat de rechtbank, in hetzelfde vonnis, een bijkomende opschorting kan bevelen voor niet meer dan zes maanden te rekenen van haar beslissing, met de gevolgen bepaald in de artikelen 30 tot 37.

Wanneer de rechtbank overeenkomstig artikel 60 WCO de overdracht beveelt en een gerechtsmandataris aanwijst om de overdracht te realiseren in naam en voor rekening van de schuldenaar, is deze gerechtsmandataris bevoegd om een verlenging van de termijn van opschorting te vragen krachtens artikel 38, § 2 WCO en zulks ongeacht de mogelijkheid tot verlenging bedoeld in artikel 60, tweede lid WCO.

I.V.d.M.

7. VERZEKERINGEN/ASSURANCES

Jean-Marc Binon¹⁰

Wetgeving/Législation

Loi du 10 décembre 2012 modifiant l'article 124 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre en ce qui concerne la réduction et le rapport successoraux en matière d'assurance vie (MB 11 janvier 2013)

ASSURANCE TERRESTRE

Assurances de personnes – Assurance vie
Article 124 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre – Droit successoral – Réduction et rapport

LANDVERZEKERING

Personenverzekering – Levensverzekering
Artikel 124 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst – Erfrecht – Inkorting en inbreng

Par une loi du 10 décembre 2012, publiée au *Moniteur belge* du 11 janvier 2013, le législateur a modifié l'article

¹⁰ Maître de conférences invité à l'UCL; référendaire à la CJUE.